Z. 2. P मार्च fehlt und hernach liest es ग्रासादयांस ।

Z. 3. 4. Calc. प्रभवतस्स B. P महावसत्तस्स, A भवदो, C भवतो । Was hier der Frühling soll, ist mir ein Räthsel. — P und Calc. मृत्य, A. B एत्य, beim Scholiasten fehlt es. — Calc. पलिऊल°, die andern wie wir. — Der Scholiast allein तिष्ठामि. A und Calc. भवामि, B. P होमि। भविम्र — भवामि oder होमि ist schlecht. — C गमिष्यामि (= गमिरसं) statt एन्टि।

Str. 39. Calc. নানাই wider das Versmass, A. B. P না নাই, C নানাই Wenn die Lesung des Scholiasten nicht aus Versehen entstanden ist, so beruht sie doch wenigstens auf einem Erklärungsversuche: der umgekehrte Fall ist bei einem so klaren Worte wie নাম nicht denkbar. Die doppelte Verneinung. haben wir zu Str. 29 gesehen, schliesst eine energische Bejahung in sich.

Die zweite Verszeile macht für sich einen Abschnitt aus, dessen erste Hälfte einen Vordersatz zur zweiten bildet «Wie sollte ein Sklawe unschuldig sein » läuft auf den Satz hinaus «der Sklawe ist gewiss schuldig ». In welchem Falle dies statt hat, lernen wir aus der ersten Hälfte, nämlich «wenn die Herrschaft erzürnt ist ». क्यं न ॥ s. w. enthält also die logische Folge der in den Worten सेव्या जनश्च कृपित: ausgedrückten Voraussetzung. च vertritt mithin die Stelle von चेत् (d. i. च + इत्) «wenn », eine Bedeutung, die Pânini (VIII. 1, 30 चण चेद्ये णिच्छाच्दः । श्र्यं च महिष्यति । श्र्यं चेन्म-रिष्यति । श्र्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं । श्र्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं । श्र्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं । श्र्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं चेन्यं